U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Zdeňka Kühna, a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **D. R.**, zastoupen opatrovníkem: Sdružení občanů zabývajících se emigranty (SOZE), se sídlem Mostecká 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3/936, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2009, č. j. OAM-591/VL-18-ZA05-2009, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2010, č. j. 56 Az 97/2009 – 31,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto tak, že se stěžovateli neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Po podání kasační stížnosti bylo zjištěno, že stěžovatel dne 6. 5. 2010 opustil pobytové středisko. Podle sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 22. 6. 2010 nebylo místo jeho pobytu od uvedeného dne známo. Krajský soud proto stěžovateli usnesením ze dne 29. 7. 2010, č. j. 56 Az 97/2009 – 49, ustanovil opatrovníkem Sdružení občanů zabývajících se emigranty a kasační stížnost poté předložil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud stěžovateli dne 2. 9. 2010 neúspěšně doručoval poučení o probíhajícím řízení o kasační stížnosti na adrese jeho posledního známého místa pobytu - Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí. Ze sdělení pobytového střediska

doručeného zdejšímu soudu dne 3. 9. 2010 je zřejmé, že se stěžovatel od jeho opuštění dne 6. 5. 2010 v pobytovém středisku nezdržoval, a že pracovníkům pobytového střediska není jeho současný pobyt znám. Přípisem ze dne 30. 8. 2010 zdejší soud požádal Sdružení občanů zabývajících se emigranty o sdělení místa současného pobytu stěžovatele, pokud je mu známa, ve lhůtě 14 dnů od jeho doručení. Sdružení občanů zabývajících se emigranty ponechalo žádost zdejšího soudu, jež mu byla doručena dne 1. 9. 2010, zcela bez odezvy.

Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Nejvyšší správní soud vzhledem k tomu, že se stěžovatel již nezdržuje na poslední známé adrese a jeho současný pobyt není znám, řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud v dané věci nepřehlédl, že kasační stížnost nesplňuje všechny zákonem stanovené náležitosti a podmínky řízení, neboť stěžovatel není zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a v kasační stížnosti nejsou uvedeny konkrétní důvody, na základě kterých stěžovatel rozsudek krajského soudu napadá (§ 106 odst. 1 s. ř. s.). Zdejší soud nicméně podotýká, že pokud v azylové věci nastane situace, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o azyl, nelze zjistit místo jeho pobytu, je na místě upřednostnit postup podle § 33 zákona o azylu a řízení o kasační stížnosti zastavit, bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení. Udělení státního občanství České republiky stěžovateli, úmrtí stěžovatele, neznámé místo jeho pobytu či další podmínky uvedené v § 33 zákona o azylu jsou totiž natolik významné, že jejich naplnění znamená faktickou nemožnost pokračovat v soudním přezkumu. Ostatně současné znění zákona o azylu ani další prostor pro jiný způsob rozhodnutí soudu nevytváří. Z toho důvodu by v dané věci bylo zcela nadbytečným činit jakékoliv kroky k odstranění nedostatku povinného zastoupení stěžovatele a konkrétních kasačních důvodů.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu